

Predmet C-637/23 [Boghni]ⁱ**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

24. listopada 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil du Contentieux des étrangers (Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

16. listopada 2023.

Tužitelj:

X

Tuženik:

État belge, koji zastupa Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration
(državna tajnica za azil i migracije, Belgija)

1. Predmet i podaci o sporu:

- 1 Tužitelj je, prema svojim riječima, prije dvije godine stigao u Belgiju i izjavio je da ondje živi sa svojim bratom. Izjavio je da ima alžirsko državljanstvo.
- 2 Nakon upravnog izvješća onadzoru stranca, 27. siječnja 2023. oduzeta mu je sloboda.
- 3 Tužitelju su 28. siječnja 2023. dostavljeni nalog za napuštanje državnog područja, kojem su pridodani deportacija i zadržavanje s ciljem udaljavanja, te zabrana ulaska u trajanju od dvije godine.
- 4 Nepostojanje vremena za dobrovoljni odlazak u biti je obrazloženo kako slijedi:

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

„1° Osoba o kojoj je riječ nije podnijela zahtjev za boravak ili međunarodnu zaštitu nakon nezakonitog ulaska ili tijekom nezakonitog boravka ili u roku predviđenom ovim zakonom.

2° Dotična osoba tvrdi da boravi u Belgiji dvije godine. U upravnom izvješću nije navedeno da je pokušala regulirati svoj boravak na način predviđen zakonom.

3° Dotična osoba ne surađuje ili nije surađivala u svojim odnosima s tijelima.

4° Dotična osoba nije se javila u gradsku upravu u [zakonskom] roku i nije podnijela nikakav dokaz da je smještena u hotelu.”

- 5 Oslobađanje tužitelja naloženo je presudom od 6. veljače 2023., koja je potvrđena u žalbenom postupku presudom od 21. veljače 2023.
- 6 Zahtjevom podnesenim 6. veljače 2023. tužitelj je Conseilu du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima, Belgija) podnio tužbe protiv naloga za napuštanje državnog područja kojem je pridodana deportacija (prvi i drugi pobijani akt) i protiv zabrane ulaska (treći pobijani akt), koji su mu dostavljeni 28. siječnja 2023.

2. Odredbe prava Unije o kojima je riječ:

Povelja Europske unije o temeljnim pravima

- 7 Člankom 47. određuje se:

„Pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje

Svatko čija su prava i slobode zajamčeni pravom Unije povrijeđeni ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom, u skladu s uvjetima utvrđenima ovim člankom.

Svatko ima pravo da zakonom prethodno ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj. Svatko ima mogućnost biti savjetovan, branjen i zastupan.”

Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom

- 8 Člankom 3. određuje se:

„Definicije

U smislu ove direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

4. „odluka o vraćanju” znači upravna ili sudska odluka ili akt u kojem se navodi ili određuje da je boravak državljanina treće zemlje nezakonit i kojim se određuje ili utvrđuje obveza vraćanja;

[...]”

9 Člankom 7. određuje se:

„Dobrovoljni odlazak

1. U odluci o vraćanju naznačuje se vrijeme potrebno za dobrovoljni odlazak koje iznosi između sedam i trideset dana, ne dovodeći u pitanje iznimke iz stavaka 2. i 4. Države članice mogu u svojim nacionalnim zakonodavstvima odrediti da se to vrijeme određuje samo na temelju zahtjeva konkretnog državljanina treće zemlje. U tom slučaju države članice obavješćuju konkretne državljane trećih zemalja o mogućnosti podnošenja takvog zahtjeva.

Vrijeme iz podstavka 1. ne isključuje mogućnost da konkretni državljani trećih zemalja odu ranije.

[...]

4. Ako postoji opasnost od bijega ili ako je zahtjev za zakonit boravak odbijen kao očigledno neutemeljen ili lažan, ili ako konkretna osoba predstavlja opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili nacionalnu sigurnost, države članice mogu se suzdržati od odobravanja vremena za dobrovoljni odlazak ili mogu odobriti vrijeme kraće od sedam dana.”

10 Člankom 8. određuje se:

„Udaljavanje

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere za izvršenje odluke o vraćanju, ako nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak u skladu s člankom 7. stavkom 4. ili ako obveza vraćanja nije izvršena u vremenu za dobrovoljni odlazak, odobren u skladu s člankom 7.

2. Ako je država članica odobrila u skladu s člankom 7. vrijeme za dobrovoljni odlazak, odluka o vraćanju može se izvršiti samo nakon proteka tog vremena, osim ako se pojavi opasnost iz članka 7. stavka 4. tijekom tog vremena.”

11 Člankom 11. određuje se:

„Zabrana ulaska

1. Odlukama o vraćanju pridodaje se zabrana ulaska:

- (a) ako nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak; ili
- (b) ako nije poštovana obveza vraćanja.

U drugim se slučajevima odlukama o vraćanju može pridodati zabrana ulaska.

[...]"

12 Članci 12. i 13. glase kako slijedi:

„Članak 12.

Obrazac

1. Odluke o vraćanju te odluke o zabrani ulaska i odluke o udaljavanju, ako su izdane, izdaju se u pisanom obliku te sadrže stvarne i pravne razloge, kao i podatke o raspoloživim pravnim lijekovima.

[...]

Članak 13.

Pravni lijekovi

1. Konkretni državljanin treće zemlje ima pravo na učinkovit pravni lijek žalbe ili preispitivanja odluke u vezi povratka, kako je navedeno u članku 12. stavku 1., pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom ili nadležnim tijelom koje je sastavljeno od članova koji su nepristrani i nezavisni.

2. Tijelo iz stavka 1. ima ovlaštenje preispitati odluke u vezi s povratkom, kako je navedeno u članku 12. stavku 1., uključujući mogućnosti privremene suspenzije [njihova] izvršenja, osim ako je privremena suspenzija već u tijeku prema nacionalnom zakonodavstvu.

[...]"

3. Stajališta stranaka:

13 U toj fazi tužbi rasprava se odnosila na prirodu odluke da se ne odobri vrijeme za dobrovoljno napuštanje državnog područja. Je li riječ o pojedinačnom jednostranom pravnom aktu upravnog tijela koji proizvodi pravne učinke za državljanina ili sprečava nastanak takvih pravnih učinaka, protiv kojeg je dopušten upravni pravni lijek ili, naprotiv, o običnoj mjeri izvršenja naloga za napuštanje državnog područja, koji sam po sebi ne proizvodi pravne učinke, iako ta mjera nije pravni akt protiv kojeg je dopušten upravni pravni lijek?

A. Tužitelj

- 14 Tužitelj u biti tvrdi da odluka da se ne odobri vrijeme za napuštanje državnog područja, s obzirom na to da proizvodi pravne učinke, osobito u pogledu zadržavanja i zabrane ulaska koja se u ovom slučaju temelji samo na vremenu od 0 (nula) dana, nije samo obična mjera izvršenja i stoga je treba moći osporavati.

B. État belge (Belgijska Država)

- 15 Belgijska Država smatra da protiv odluke da se ne odobri vrijeme za napuštanje državnog područja nije dopušten pravni lijek. Poziva se na presudu Conseil d'État (Državno vijeće, Belgija) br. 254.377 od 1. rujna 2022. kojom se to vrijeme kvalificira kao način izvršenja naloga za napuštanje državnog područja te pita o utjecaju članka 7. stavka 1. Direktive 2008/115 na analizu Conseil d'État (Državno vijeće), s obzirom na to da se tim člankom državama članicama omogućuje da predvide da ne postoji vrijeme za dobrovoljni povratak. Prema njezinu mišljenju, tekst članka 7. stavka 1. Direktive 2008/115 i osobito mogućnost država članica da odrede vrijeme samo na temelju zahtjeva državljanina o kojem je riječ upućuju na to da naznačivanje roka za izvršenje odluke o vraćanju nije ključni ili sastavni element odluke o vraćanju.

4. Ocjena Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima):

- 16 Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima, Belgija) ograničava svoje ispitivanje na dva pitanja: je li činjenica da nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak obična mjera izvršenja protiv koje nije dopušten pravni lijek jer se njome ne mijenja pravni položaj državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi na državnom području? Je li odobravanje ili neodobravanje vremena za dobrovoljni odlazak sastavni element odluke o vraćanju?

Mjera izvršenja koja se ne može pobijati ili akt protiv kojeg je dopušten pravni lijek

- 17 Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) najprije podsjeća na to da je Sud u presudi od 28. travnja 2011., El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), naveo sljedeće:

„35. Tako se člankom 6. stavkom 1. te direktive najprije određuje državama članicama obveza donošenja odluke o vraćanju u pogledu svakog državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi na njihovu državnom području.

36. U okviru te prvotne faze postupka vraćanja, prednost treba dati, uz izuzetke, dobrovoljnom ispunjenju obveze koja proizlazi iz odluke o vraćanju, pri čemu

članak 7. stavak 1. Direktive 2008/115 propisuje da ta odluka predviđa odgovarajuće vrijeme između sedam i trideset dana za dobrovoljni odlazak.

37. Iz članka 7. stavaka 3. i 4. navedene direktive proizlazi da države članice mogu samo u posebnim okolnostima, kao što je postojanje opasnosti od bijega, s jedne strane, naložiti adresatu odluke o vraćanju obvezu redovnog javljanja tijelima, davanja pologa odgovarajućeg novčanog jamstva, dostave dokumenata ili obvezu boravka u određenom mjestu ili, s druge strane, predvidjeti vrijeme za dobrovoljni odlazak kraći od sedam dana ili se čak suzdržati od odobravanja takvog vremena.

[...]

41. Iz prethodno navedenog proizlazi da redosljed odvijanja faza postupka vraćanja utvrđen Direktivom 2008/115 odgovara stupnjevanju mjera koje treba poduzeti radi izvršenja odluke o vraćanju, koje ide od mjere koja osobi o kojoj je riječ ostavlja najviše slobode, odnosno odobravanje vremena za dobrovoljni odlazak, do mjera koje najviše ograničavaju tu osobu, odnosno zadržavanje u posebnoj ustanovi, pri čemu u svim tim fazama mora biti osigurano poštovanje načela proporcionalnosti”.

- 18 Sud je u presudi od 5. lipnja 2014., Mahdi (C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, t. 40.) naveo da: „[p]rema uvodnoj izjavi 6. iste direktive, države članice osiguravaju da se prestanak nezakonitog boravka državljana trećih zemalja provodi prema pravičnom i transparentnom postupku. Također prema toj uvodnoj izjavi i sukladno općim načelima prava Unije odluke donesene u skladu s Direktivom 2008/115 donose se u svakom pojedinačnom slučaju i na temelju objektivnih kriterija, što znači da bi ocjenjivanje trebalo prelaziti samu činjenicu nezakonitog boravka”.
- 19 U presudi od 11. prosinca 2014., Boudjlida (C-249/13, EU:C:2014:2431, t. 51. i 59.), Sud je smatrao da: „[k]onačno, iz prava na saslušanje prije donošenja odluke o vraćanju proizlazi obveza za nadležna nacionalna tijela da omogućе dotičnoj osobi da izrazi svoje mišljenje o uvjetima svojeg povratka, odnosno o roku za odlazak i dobrovoljnom ili obvezujućem karakteru vraćanja. [...] Iz prethodno navedenog proizlazi da pravo na saslušanje prije donošenja odluke o vraćanju mora omogućiti nadležnoj nacionalnoj administraciji da istraži predmet na takav način da može donijeti odluku uz puno poznavanje slučaja i dostatno je obrazložiti, tako da u takvom slučaju osoba u pitanju može valjano ostvariti svoje pravo na podnošenje tužbe”.
- 20 Konkretnije, kad je riječ o pravnim učincima neodobravanja vremena za dobrovoljni odlazak, iz članka 8. stavka 1. Direktive 2008/115 proizlazi da, ako nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak, države članice poduzimaju potrebne mjere za izvršenje odluke o vraćanju. Iz članka 8. stavka 2. Direktive 2008/115 proizlazi da se, ako država članica odobri vrijeme za dobrovoljni odlazak, odluka o vraćanju može izvršiti samo nakon proteka tog vremena.

Člankom 11. stavkom 1. točkom (a) usto se predviđa da se, ako nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak, odluci o vraćanju pridodaje zabrana ulaska.

- 21 U presudi od 28. travnja 2011., El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), Sud je naveo sljedeće:

„37. Iz članka 7. stavaka 3. i 4. navedene direktive proizlazi da države članice mogu samo u posebnim okolnostima, kao što je postojanje opasnosti od bijega, s jedne strane, naložiti adresatu odluke o vraćanju obvezu redovnog javljanja tijelima, davanja pologa odgovarajućeg novčanog jamstva, dostave dokumenata ili obvezu boravka u određenom mjestu ili, s druge strane, predvidjeti vrijeme za dobrovoljni odlazak kraći od sedam dana ili se čak suzdržati od odobravanja takvog vremena.

38. U potonjem slučaju, ali i u situaciji u kojoj obveza vraćanja nije bila poštivana u roku koji je određen za dobrovoljni odlazak, iz članka 8. stavaka 1. i 4. Direktive 2008/115 proizlazi da, u cilju osiguranja učinkovitosti postupaka vraćanja, ove odredbe nalažu državi članici, koja je donijela odluku o vraćanju protiv državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom, obvezu da nastavi s udaljavanjem, poduzimajući pritom sve nužne mjere, uključujući, ako je potrebno, i prisilne mjere, na proporcionalan način te osobito poštivajući temeljna prava.”

- 22 U presudi od 8. svibnja 2018., K. A. i dr. (Spajanje obitelji u Belgiji) (C-82/16, EU:C:2018:308, t. 86.), Sud naglašava da su:

„na temelju članka 11. stavka 1. Direktive 2008/115 države članice obvezne donijeti odluku o zabrani ulaska na državno područje ako državljanin treće zemlje protiv kojeg je donesena odluka o vraćanju nije poštovao svoju obvezu vraćanja ili ako mu nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak [...]”.

- 23 U presudi od 16. siječnja 2018., E (C-240/17, EU:C:2018:8, t. 48.) Sud navodi da:

„[...] iz samog teksta članka 6. stavka 2. Direktive 2008/115 proizlazi da su ta tijela bila obvezna donijeti takvu odluku o vraćanju te je, na temelju članka 11. iste direktive, popratiti zabranom ulaska, ako javni poredak i nacionalna sigurnost to zahtijevaju, što je dužan provjeriti nacionalni sud s obzirom na relevantnu sudsku praksu Suda (vidjeti u tom smislu presudu od 11. lipnja 2015., Zh. i O., C-554/13, EU:C:2015:377, t. 50. do 52. i 54.)”.

- 24 U presudi od 3. lipnja 2021., Westerwaldkreis (C-546/19, EU:C:2021:432, t. 51.), Sud potvrđuje da se, „[u] skladu s člankom 11. stavkom 1. Direktive 2008/115, odlukama o vraćanju pridodaje [...] zabrana ulaska ako nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak ili ako nije poštovana obveza vraćanja. U drugim se slučajevima odlukama o vraćanju može pridodati zabrana ulaska”.

- 25 Iz toga se može zaključiti da neodobravanje vremena za dobrovoljni odlazak (nula dana), kao što je ono u ovom slučaju, iako se njime ni na koji način ne umanjuje utvrđenje o nezakonitosti boravka na državnom području, ne dovodi samo do

izravne provedbe prisilnog materijalnog izvršenja (članak 8. stavak 2. Direktive), nego i podrazumijeva obvezu da se odluci o vraćanju pridoda zabrana ulaska (članak 11. stavak 1. točka (a) Direktive). Budući da je neodobravanje vremena za dobrovoljni odlazak uključeno u odluku o vraćanju i da je u njoj obrazloženo, čini se potrebnim predvidjeti djelotvoran pravni lijek protiv tog aspekta odluke o vraćanju. Naime, Conseil d'État (Državno vijeće) ne prihvaća pak da se, u okviru tužbe koja je podnesena isključivo protiv zabrane ulaska, može istaknuti tužbeni razlog protiv neodobravanja vremena za dobrovoljni odlazak, osobito jer je riječ o drugoj odluci. Prethodno navedeno može dovesti do situacija u kojima se ne može pobijati sama pravna osnova izdavanja zabrane ulaska (činjenica da nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak (nula dana)) i u kojima se samo trajanje može još osporavati u okviru tužbe protiv zabrane ulaska.

- 26 Budući da postoje dvojbe u pogledu tumačenja prava Unije, Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) smatra da je potrebno da Sud odluči o prvom pitanju navedenom u nastavku.

Je li vrijeme za dobrovoljni odlazak sastavni element odluke o vraćanju?

- 27 Kako bi se ocijenio interes za isticanje tužbenog razloga podnesenog protiv neodobravanja vremena za dobrovoljni odlazak, Vijeće smatra da je također potrebno poznavati tumačenje izraza „naznačuje se vrijeme potrebno” iz članka 7. Direktive 2008/115 i „i [...] obveza vraćanja” iz članka 3. točke 4. Direktive 2008/115. Valja zapravo postaviti pitanje je li odobravanje ili neodobravanje vremena za dobrovoljni odlazak ključni ili sastavni element odluke o vraćanju. Konkretno, ako Sud u odgovoru na prvo pitanje pojasni da je naznačivanje vremena u odluci o vraćanju pravni akt protiv kojeg je dopušten pravni lijek, te ako se utvrdi nezakonitost u pogledu tog vremena zbog povrede odredbe belgijskog prava kojom se prenosi članak 7. stavak 4. Direktive o vraćanju, postaje li odluka o vraćanju u cijelosti ništetna i je li strani državljanin i dalje dužan postupiti u skladu s tom odlukom? Drugim riječima, obuhvaća li nužno odluka o vraćanju, osim činjeničnog utvrđenja da se državljanin treće zemlje nezakonito nalazi na državnom području, odluku kojom se odobrava ili ne odobrava vrijeme za dobrovoljni odlazak, te jesu li ta dva dijela odluke o vraćanju nerazdvojiva?
- 28 U članku 3. točki 4. Direktive 2008/115 odluka o vraćanju definira se na sljedeći način: „upravna ili sudska odluka ili akt u kojem se navodi ili određuje da je boravak državljanina treće zemlje nezakonit i kojom se određuje ili utvrđuje obveza vraćanja”. Iz izraza „i” može se zaključiti da je obveza vraćanja, kojom se naznačuje rok u kojem je treba provesti, ključni ili sastavni element odluke o vraćanju.
- 29 U presudi od 14. svibnja 2020., Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU i C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, t. 115.), Sud navodi da „[s]toga iz samog teksta točke 4. članka 3. Direktive 2008/115 proizlazi da je činjenica određivanja ili utvrđivanja obveze vraćanja

jedan od dvaju konstitutivnih elemenata odluke o vraćanju”. Stoga se postavlja pitanje je li, po analogiji s ovim predmetom, nakon što je nacionalni sud utvrdio nezakonitost odredbe koja se odnosi na vrijeme te je nadležna uprava dužna uključiti novu odredbu, riječ o bitnoj izmjeni odluke o vraćanju, tako da uprava treba donijeti u potpunosti novu odluku o vraćanju u smislu članka 3. točke 4. Direktive.

- 30 Osim toga, čini se da se iz izraza „naznačuje se vrijeme potrebno” iz članka 7. stavka 1. Direktive 2008/115 može zaključiti da odluka o vraćanju sustavno sadržava naznaku vremena, iako se ne može odstupiti od odobravanja vremena i iako se vrijeme od nula dana može naložiti samo u situacijama koje su iscrpno navedene u članku 7. stavku 4. Direktive. Čini se da Vijeće pronalazi potvrdu za to u presudama od 28. travnja 2011., El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268, t. 36., 37. i 51.) i od 3. ožujka 2022., Subdelegación del Gobierno en Pontevedra (Novčana kazna u slučaju nezakonitog boravka) (C-409/20, EU:C:2022:148, t. 57.).
- 31 Kako bi donio odluku u ovom predmetu, Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) stoga smatra da je potrebno da Sud odluči o drugom pitanju navedenom u nastavku.
- 32 Nadalje, Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) ističe da belgijski zakonodavac nije iskoristio mogućnost koja se državama članicama pruža člankom 7. stavkom 1. Direktive o vraćanju da odrede vrijeme samo na temelju zahtjeva državljanina o kojem je riječ te da u belgijskom pravu Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) nema nadležnost da sam odredi vrijeme tijekom kojeg državljanin treće zemlje mora napustiti državno područje ni da sam donese novu odluku o vraćanju.
- 33 Slijedom toga, podredno, u slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) postavlja pitanje o praktičnom doseg i izvršivosti odluke o vraćanju, u smislu članka 3. točke 4. Direktive 2008/115, iz koje je isključen dio koji se odnosi na vrijeme.

5. Prethodna pitanja:

- 34 Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima, Belgija) upućuje sljedeća pitanja:

1. Treba li odredbe članka 7. stavka 4., članka 8. stavaka 1. i 2. i članka 11. stavka 1. Direktive 2008/115, tumačene zajedno ili zasebno s obzirom na članak 13. Direktive 2008/115 i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da im se protivi to da se neodobravanje vremena za dobrovoljni odlazak smatra običnom mjerom izvršenja kojom se ne mijenja pravni položaj stranog državljanina o kojem je riječ jer se odobravanjem ili neodobravanjem vremena za dobrovoljni odlazak ni na koji način ne mijenja prvo utvrđenje o nezakonitosti boravka na državnom području?

Osim toga, podrazumijeva li pravo na djelotvoran pravni lijek, zajamčeno člankom 13. Direktive 2008/115 i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, mogućnost da se u okviru tužbe protiv odluke o vraćanju osporava zakonitost odluke da se ne odobri vrijeme za dobrovoljni odlazak, ako se u protivnom zakonitost pravne osnove zabrane ulaska ne može više učinkovito osporavati?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li izraze „naznačuje se vrijeme potrebno” iz članka 7. stavka 1. i „i [...] obveza vraćanja” iz članka 3. točke 4. Direktive 2008/115 tumačiti na način da je odredba o vremenu [, ili u svakom slučaju neodobravanje vremena,] u okviru obveze odlaska ključni element odluke o vraćanju, tako da, ako se utvrdi nezakonitost u pogledu tog vremena, odluka o vraćanju postaje u cijelosti ništetna te je potrebno donijeti novu odluku o vraćanju?

Ako Sud smatra da odbijanje odobravanja vremena nije ključni element odluke o vraćanju te u slučaju da država članica o kojoj je riječ nije iskoristila, u okviru članka 7. stavka 1. Direktive 2008/115, mogućnost da odredi vrijeme samo na temelju zahtjeva državljanina o kojem je riječ, koji je praktičan doseg odluke o vraćanju, u smislu članka 3. točke 4. Direktive 2008/115, iz koje je isključen njezin dio koji se odnosi na vrijeme, te do koje je mjere ona izvršiva?

- 35 Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima) naglašava da je uputio slična prethodna pitanja o vremenu za dobrovoljni odlazak državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom u presudi br. 295 507 od 16. listopada 2023. (predmet je u upisnik Suda upisan pod brojem C-636/23). Traži od Suda da zajedno ispita oba predmeta.